

[Weikop.]

der er løbende, og kan også foretage ændringer heri. Importregulering findes der også stadig bemyndigelse til at foretage.

Det drejer sig altså fremdeles om meget vidtgående bemyndigelser, men vore ændringsforslag tilsigter at fratage ministeren og vareforsyningsudvalget bemyndigelsen til at gennemføre indenlandske rationeringer af valutariske grunde. Dette har ikke kunnet finde tilslutning i udvalget, til trods for at vel alle i dette ting vil være betænkelige ved at give bemyndigelser, der ikke er stærkt påkrævet. Det kan være betænkeligt at fortsætte med så vidtgående bemyndigelser, som der her er tale om, men vi er gået med dertil på grund af de herskende forhold, selv om vi — og jeg tør måske også sige befolkningen — ikke nærer nogen overdreven tillid til den højtærede handelsministers administration af bemyndigelserne. Men når den højtærede minister er af den opfattelse — og her tror jeg at det ærede medlem hr. Anker Lau har forstået ministeren rigtigt — at regeringen ud over de mange beføjelser, der gives, tænker sig at søge rationeringer af valutariske årsager gennemført i vareforsyningsudvalget, så mener vi, man går for vidt. Hvis en sådan situation skulle indtræffe, må regeringen fremsætte lovforslag om foranstaltninger her i tinget. Der bør efter vor mening være en grænse for, hvad der kan gennemføres af et flertal i et udvalg bag lukkede døre. Der må være en grænse for, hvad der kan undrages folketingets beslutning. Jeg vil gentage: kan man rationere på grund af internationale forpligtelser, truende vareknaphed eller eksisterende vareknaphed, bør man vist ikke gå videre.

Jeg har altid forstået, at det radikale venstre var modstander af, at sager blev unddraget tinget og offentligheden, at man med andre ord ønskede, at sager så vidt muligt skulle behandles for åbne døre, hvis ikke ganske særlige forhold talte derimod, og jeg mente, at denne opfattelse deltes af den højtærede handelsminister og socialdemokratiet. Den højtærede handelsminister har med adskillige af sine forslag ønsket offentlighed i så stort omfang som overhovedet muligt, uden, forekommer det mig, at samfundsmæssige hensyn talte for of-

gentlighedens indblanding, men når det drejer sig om ministerens eget område, ønsker regeringen og ministeren ikke offentlighedens lys kastet over de drøftelser, der skal føres, og de beslutninger, der skal træffes. Bør forbrugerorganisationer, erhvervsorganisationer, arbejderorganisationer og industriorganisationer slet ikke have adgang til at fremsætte deres synspunkter, så folketinget kan blive i stand til at bedømme forholdene?

Den højtærede minister ønsker vigtige beslutninger truffet bag lukkede døre. Ministeren ønsker ikke her den kontrol, som hun påkalder i så mange andre forhold. Ministeren ønsker ikke, at folketinget skal være med i overvejelserne og drøftelserne. Samfundshensyn taler for, at foranstaltninger, der skal træffes af valutariske grunde, gøres til genstand for behandling her i tinget. Det drejer sig her ikke udelukkende om erhvervenes interesser, men om hele befolkningens interesser, om beskæftigelsesmæssige interesser, ja, det drejer sig faktisk om, hvorvidt nogle folk her i landet skal miste deres arbejde ved sådanne afgørelser.

Den højtærede minister vil måske indvende, at sagerne kan lide skade ved offentlig behandling. Hertil vil jeg svare, at det drejer sig i væsentlig grad om sagernes rette tilrettelæggelse. Nye afgifter, omsætningsafgifter, som slet ikke — jeg siger udtrykkelig slet ikke — behøver at have nær så vidtrækkende virkninger for befolkningen, som hvis man rationerer det indenlandske forbrug af valutariske grunde, skal vedtages ved lov, og selv om det, jeg tør næsten sige kun, drejer sig om penge. Mon dog ikke den højtærede minister og socialdemokraterne og det radikale venstre i sidste øjeblik skulle besinde sig og give vore ændringsforslag deres tilslutning?

Hvis det, som jeg forstod det ærede medlem hr. Anker Lau opfattede det, var temmelig usandsynligt, at regeringen ville rationere på grund af valutariske forhold, kunne man måske have ladet det blive ved det bestående; men af de forhandlinger, der har været ført under behandlingen af dette lovforslag, har jeg forstået, at den højtærede minister ikke betragter det som udelukket, at indgreb af den art efter ministerens mening vil blive nødvendige.